

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ.๒๕๐๘ ฉันทลักษณ์ ศรีนิลทา ได้ศึกษาบทบาทของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อการฝึกสอน ของนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ครูพี่เลี้ยงมีปัญหา และต้องการความช่วยเหลือ คือ ไม่มีเวลาพอที่จะช่วยเหลือนิสิตได้เพียงพอ และต้องการประสานงานกับอาจารย์ในเทศก์ และได้รับบริการทางสัตตทัศนศึกษา

ปี พ.ศ.๒๕๑๑ พันัส ทัศนากินทร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู" กล่าวว่า ผู้จัดโปรแกรมการฝึกสอนควรคำนึงถึง

๑. จะต้องวางวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนไว้อย่างแน่ชัด มีนโยบายแน่นอน ที่ผู้ร่วมงานทุกคนเข้าใจได้ตรงกันทั้งวิธีการและหลักสูตร
๒. จัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิเทศการฝึกสอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการซ้ำแย้ง และการทำงานซ้ำซ้อนกันโดยใช่เหตุ
๓. นิสิตควรจะได้รับ การเตรียมตัวขั้นต้นก่อนออกฝึกสอน เช่น รับทราบถึงสภาพความเป็นไปของโรงเรียน ที่จะไปทำการฝึกสอน หลักเกณฑ์ในการให้คะแนน การสอน เป็นต้น
๔. มีวิธีการที่จะทราบ ว่านิสิตมีความพร้อมในการสอนหรือยัง บางที่อาจจะต้องมีการตรวจสอบบุคลิกภาพ และวุฒิภาวะทางอารมณ์ ความแน่นอนทางวิชาการ ก่อนออกฝึกสอน
๕. ระยะเวลาการฝึกสอน ควรจะนานพอสมควร ไม่ควรน้อยกว่า ๑๒๐ ชั่วโมง
๖. นิสิตฝึกสอน ควรจะได้มีโอกาสได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน

ฉันทลักษณ์ ศรีนิลทา "บทบาทของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีต่อการสอน"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘)

๗. กฎเกณฑ์ และ วิธีการที่ใช้ในการจัดโปรแกรมฝึกสอน ควรจะเปิดทางให้นิสิตได้ใช้ความคิดริเริ่ม ความอิสระในการคิด และมีความกล้า ที่จะลองใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการสอน ควบตนเอง^๑

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เปล่งศรี เทพคุณธร ได้ศึกษาถึงปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาใน ค่ายต่าง ๆ พบว่า ปัญหาในค่ายนั้น ครูพลศึกษาส่วนมากมีความรู้ความสามารถ ไม่เพียงพอ และครูพลศึกษาขาดแคลนเป็นจำนวนมาก ส่วนปัญหาในค่ายนั้น ครูพลศึกษาแสดงความพร้อมประสงค์ที่จะได้รับการศึกษาต่อ หรือได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานี้ ปัญหาในค่ายอุปการณสถานนั้น พบว่า ยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อุปการณจำนวนมากขาดครู ไม่มีห้องสันทนาการ และปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร คือผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษา^๒

ในปีเดียวกันนี้เอง สนั่น เมืองวงษ์ ได้ศึกษาถึงปัญหาสภาพการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน จากครูพี่เลี้ยง พบว่านิสิตฝึกสอนไม่พร้อมที่จะปฏิบัติการสอนได้เพราะ

๑. นิสิตฝึกสอนไม่สามารถคุมชั้นเรียนได้
๒. มีปัญหาค่ายการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน
๓. มีกิจกรรมเตรียมตัวอยู่ในค่ายว่างโครงการการสอน และการทำบันทึกการสอน
๔. การใช้วิธีการสอน การจัดหาอุปกรณ์การสอน

^๑ พันธุ์ หันนาคินทร "ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู" วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนจากตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ๒๕๑๑) หน้า ๕๗ - ๕๘.

^๒ เปล่งศรี เทพคุณธร "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (ปริทัศน์นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๔).

๔. มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานน้อย

ในปีเดียวกัน สมหมาย กระจ่างลิขิต ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเจตคติ ก่อนและหลังการฝึกสอน ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พบว่า เจตคติต่อการฝึกสอนของนิสิต ก่อนและหลังการฝึกสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า เจตคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหลังจากการฝึกสอนแล้ว มีทั้งเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกและทางลบ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางลบนั้น หมายความว่า เมื่อนิสิตได้รู้จักถึงสภาพที่แท้จริงของอาชีพครู หรือการสอนแล้ว ก็ทำให้ไม่อยากจะสอนและประกอบอาชีพนี้ต่อไป^๒

ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ มันทนา จูหังคะ ได้สำรวจพฤติกรรมที่นักศึกษาครูใช้แก้ปัญหาที่พบในการออกฝึกสอน พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนพบมากที่สุดได้แก่ ปัญหาเด็กไม่สนใจเรียน รองลงมาคือเรียนอ่อน และ เกเรตามลำดับ เด็กเจ้าของปัญหาส่วนใหญ่เป็นเด็กชาย ส่วนวิธีการแก้ปัญหานั้น นักศึกษาฝึกสอนใช้วิธีการต่าง ๆ กัน

^๑ สนั่น เมืองวงษ์ "การศึกษานักศึกษาและทัศนคติของครูที่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนิสิตฝึกสอน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๓ (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๔)

^๒ สมหมาย กระจ่างลิขิต "เปรียบเทียบเจตคติก่อนหลังการฝึกสอนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร" (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๔)

วิธีการที่ใหม่มากก็คือ การวางตัวตักเตือน การทำโทษ การให้ความสนใจ และการให้ทำงานเพิ่มขึ้น

และในปีเดียวกัน นิตินันท์ ผักเจริญผล ได้ศึกษาถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ ทัศนคติ และปัญหาครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอน ที่เกี่ยวกับงานกำนการฝึกสอนในโครงการการฝึกหัดครูชนบท ตลอดจนความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับความเจริื่องอกงามของนักเรียนฝึกสอนและแนวทางในการปรับปรุงการฝึกสอน พบว่า

๑. ครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอนมีความรับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่โดยเน้นหนักคาน มนุษย์สัมพันธ์ และช่วยเหลือนักศึกษาในกำนการสอนมากกว่าการ เขาร่วมกับชุมชน
๒. ครูใหญ่มีทัศนคติที่คัดต่อการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชนบท
๓. ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนของครูใหญ่มีสาเหตุมาจาก นักเรียนฝึกสอนขาดความแม่นยำ ในวิชาที่สอน และไม่มีวิธีที่กำในการสอน อาจารย์ในเทศกมีจำนวนน้อย อาจารย์ในเทศกขาดความสัมพันธ์กับครูใหญ่ และครูพี่เลี้ยง ครูพี่เลี้ยงขาดการนิเทศกำการสอนที่กำ ขาดความริเริ่มสร้างสรรค และขาดวิธีการที่กำในการประเมินผลการฝึกสอน

มีนทนา จูหังคะ "การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ๓ ที่ออกฝึกสอน ทอการแก้ปัญหในชั้นเรียนและการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษา ในการคิดแก้ปัญหาก่อนออกฝึกสอน" (ปริญญานิพนธ์กำการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๗)

๔. ครูใหญ่ ต้องการให้สถานฝึกหัดครู ช่วยเหลือในกำนอปกรณ์การสอน

ปี พ.ศ.๒๕๑๘ นาคยา ภัทรแสงไทย ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาในการฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร" ผลการวิจัยพบว่า

๑. อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยงมีประสบการณ์ทางการนิเทศการฝึกสอนน้อย และมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน
๒. นักศึกษาฝึกสอนเกิดปัญหาในการต้องสอนวิชาอื่น
๓. อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาการฝึกสอนที่ประสบมาก ได้แก่ ความสามารถในการสร้างข้อทดสอบ
๔. อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนต้องการให้ทางคณะจัดบริการรับ - ส่ง ไปยังโรงเรียนฝึกสอน
๕. นักศึกษาฝึกสอน มีบุคลิกภาพ และการแต่งกายไม่เหมาะสม ^๒

นิต์สัน ฝึกเจริญผล "การศึกษาและความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอนในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนของโครงการฝึกหัดครูชนบท" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๗)

^๒ นาคยา ภัทรแสงไทย "ปัญหาการฝึกสอนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘)

ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ บำรุง สิมพลีวงศ์ ได้ศึกษาถึงปัญหาของครูพี่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนว่ามีปัญหาค่าใดบ้าง เพื่อที่จะได้ทราบวุฒิตำแหน่ง เพศ จำนวนปีที่ เป็นครูพี่เลี้ยง นั้น มีผลทำให้เกิดปัญหาแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้แบบสอบถาม ผลจากการศึกษาพบว่า ครูพี่เลี้ยงที่ดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน และครูพี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ เป็นครูพี่เลี้ยงที่มีระยะเวลาทำนอຍต่างกัน จะมีปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนครูพี่เลี้ยงมีวุฒิ เพศ ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และ วิสัฏ สันติสุขวงศ์โชติ ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะบางประการที่สัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ของนักศึกษาระดับ ป.กศ และ ป.กศ สูง จากวิทยาลัยครู นครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ พบว่า

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาทั้ง ๒ ระดับ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนสูง
 ๒. มโนภาพเกี่ยวกับงานในอาชีพครู และลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาทั้งสองเพศ ไม่แตกต่างกัน
 ๓. ทักษะคิดต่ออาชีพครู ของนักศึกษานหญิง คือว่านักศึกษายาย และนักศึกษานหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนสูงกว่านักศึกษายาย
 ๔. นักศึกษา ป.กศ สูง มีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนสูงกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ
- มโนภาพเกี่ยวกับงานในอาชีพครู และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนสูง

บำรุง สิมพลีวงศ์ "การศึกษาปัญหาของครูพี่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอน จากวิทยาลัยครูนครสวรรค์ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๐)

การเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ พบว่านักศึกษาหญิงและนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง มีทัศนคติต่ออาชีพครู และมีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนสูงกว่า นักศึกษาชาย และระดับ ป.กศ. ตามลำดับ

ส่วนนิภาพเกี่ยวกับงานในอาชีพครู และลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายกับหญิง และนักศึกษาระดับ ป.กศ. และระดับ ป.กศ. สูง ไม่แตกต่างกัน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ พิชรินทร์ ลาวัญกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นิสิตฝึกสอนประสบ คือ การตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนเชิงพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และสภาพนักเรียน อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ และประสบปัญหาในการเก็บรักษาอุปกรณ์ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์พิเศษ คือ อาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์พิเศษ มีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลา ในการให้คำแนะนำแก่นิสิตฝึกสอนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้แล้ว อาจารย์ในเทศก์และอาจารย์พิเศษ ยังขาดการประสานงานในเรื่องการฝึกสอนของนิสิต^๒

วิสิฐ สันติสุขวงศ์โชติ "ลักษณะบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนของนักศึกษาระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. สูง วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๑๘ (ปริญญาวิทยนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๐)

^๒ พิชรินทร์ ลาวัญกุล "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑)

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ ฮัล (Hull) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาและครูพี่เลี้ยง เกี่ยวกับการปรับปรุงการฝึกสอน ของนักศึกษาในโครงการฝึกหัดครูประถมศึกษา แห่งมหาวิทยาลัย นอร์ทเวสเทิร์น (North Western University) ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษา ได้มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการฝึกสอน พอจะสรุปที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้

๑. ทางมหาวิทยาลัย ควรจะได้มีการตกลงร่วมกับโรงเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการประถมศึกษา ทางโรงเรียนฝึกสอน และมหาวิทยาลัยควรจะแนะนำให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาให้มาก
๒. ควรจะมีการปรับปรุงวิชาเรียน และ วิธีสอน ทั้งทางค่านเนื้อหาและวิธีสอน โดยเน้นให้นักศึกษานำเอาวิชาที่สอน ไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง
๓. ควรจะจัดให้นักศึกษาฝึกสอน ได้มีประสบการณ์ในการสอนให้มากขึ้น โดยการจัดประสบการณ์นี้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เช่น ให้ไปสังเกตการสอน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และควรมีการประชุม สัมมนาให้มาก

ค.ศ. ๑๙๖๐ โดฟ (Dove) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสอน พบว่า ความสำเร็จในการฝึกสอนขึ้นอยู่กับ

Marion A Hull, "An Evaluation of The Elementary Program of Teacher Education at Northwestern University by Student and Cooperation School Personnel," Dissertation Abstracts 20 : (December 1959) p. 2154 - A.

๑. มีความรู้ มีความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ ในขณะนั้น
๒. พื้นฐานทางวัฒนธรรม
๓. บุคลิกภาพ
๔. ทักษะที่สัมพันธ์กับนักเรียน
๕. ความฉลาด และความรู้ความเข้าใจในตัวนักเรียน^๑

ค.ศ. ๑๙๖๓ อาร์วิน (Arvin) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่ประสบในการฝึกสอนที่มีผลต่ออาชีพ โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังครูผู้เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะฝึกสอน จะเป็น

๑. ปัญหาการสร้างพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้แก่เด็กนักเรียน
๒. ความรู้สึกไม่แน่ใจในตนเอง
๓. ปัญหาการสอนให้เป็นที่เข้าใจแก่เด็กนักเรียน^๒

Pearlie Craft Dove, "A Study of The Relationship of Certain Selected Criteria and Success The Student Teaching Program at Clark College, Atlanta, Georgia," Dissertation Abstracts 20 : (April, 1960) p. 4042 - A.

^๒ Henry A. Arvin "The Relationship of Difficulties of Student Teachers to Selected Aspect of The Professional Sequence of Education" The Teacher College Journal 35 : (November 1963.) p. 47 - 49.

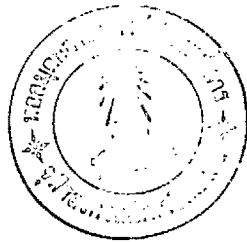
ค.ศ. ๑๙๖๔ คิมเมล (Kimmel) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการฝึกสอน สรุปได้ว่า ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการฝึกสอน คือ

๑. องค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะต่าง ๆ
๒. การได้ศึกษา และเรียนรู้มาอย่างเพียงพอก่อนมาทำการฝึกสอน
๓. อาจารย์ที่เทศก และ อาจารย์ที่เลี้ยง ใ้ให้ค่าปรึกษา แนะนำ แก่นักศึกษา ตรงกัน ไม่ขัดแย้งกัน

ปี ๑๙๖๕ จอร์แดน (Jordan) ได้ศึกษาถึงความเข้าใจของนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับหน้าที่ของครูประจำชั้นประถมศึกษา พบว่า ประสบการณ์ที่เขพบในระหว่างฝึกสอนต่าง ๆ ก่อให้เกิดความวิตกกังวล และเกิดความขัดแย้ง และผลจากการศึกษาพบว่า สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนไม่มีปัญหาในสิ่งเหล่านี้คือ การได้เตรียมตัวก่อนทำการสอน

Panze Butler Kimmel "Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching" Dissertation Abstracts 10 : (April, 1965) p. 5765 - 5766 A.

๒
Diana Jordan "Analysis of Student Teachers Perceptions of The Role of an Elementary Classroom Teacher" Dissertation Abstracts 31 : (October 1970) p. 1667 - A.



และในปีเดียวกันนี้ อิงกลิส (Inglis) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาหลังการฝึกสอน ที่มีต่อนักเรียน และการสอน พบว่า นักศึกษาไม่ได้มีทัศนคติที่ดีขึ้น ต่อนักเรียนและอาชีพการสอนเท่าใดนัก เมื่อถูกจัดเป็นกลุ่ม ๆ นักศึกษาที่ฝึกสอนในชนบท มีความสัมพันธ์กับนักเรียนที่ต่ำกว่า และนักศึกษาที่ฝึกสอนในเมือง มีการสอนคนเกี่ยวได้ดีกว่าสอนเป็นทีม

ปี ๑๙๗๗ โอลสัน (Olson) ได้ทำการศึกษาดังความคิดเห็นของหัวหน้านักศึกษาที่มีต่อการฝึกสอน พบว่า นักศึกษาฝึกสอนจะเคร่งครัดในระเบียบวินัย และคุณลักษณะต่าง ๆ นักศึกษาในระดับปีสุดท้าย และก่อนปีสุดท้าย มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง

คุณลักษณะประจำตัว ความสามารถในการพัฒนาการเรียน ความสัมพันธ์ต่อวิชาชีพ ระเบียบวินัย บทบาทและความรับผิดชอบของครู และนักศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นว่าเขาต้องการที่จะได้พัฒนา ความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ มีเทคนิคในการทำงานร่วมกับเด็ก และมีเทคนิคในการประเมินผลงาน^๒

Joan Diethelm Inglis "The Effect of A Professional Laboratory Experience on The Attitudes of Student Teachers Towards Children and Teaching" Dissertation Abstracts 31 : (October, 1970) p. 1666 - A.

^๒ Dorothy Fae Kundel Olson "Study of Anticipated Concerns of Students Prior to Student Teaching" Dissertation Abstracts. 38 : (November, 1977) p. 2517 - A.

ปี ค.ศ. ๑๙๗๘ เฮิร์ด (Hurd) ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของหัวหน้าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โดยศึกษาจากคน ๓ กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ ๑ เป็น ผู้อำนวยการในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
- กลุ่มที่ ๒ เป็น ผู้บริหารโรงเรียนชุมชน ซึ่งได้รับการส่งเสริม
- กลุ่มที่ ๓ เป็น ครูใหญ่โรงเรียนชนบท ที่อยู่ในโครงการฝึกสอนของมหาวิทยาลัยเทกซัส

การศึกษารั้ครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย ที่จะค้นหาความสำคัญตามลำดับก่อน - หลัง ที่เกี่ยวกับการฝึกสอน พบว่า หัวหน้าสถานศึกษาเหล่านั้นได้แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญตามลำดับดังนี้ คือ

๑. ความสามารถในการสอน และความีมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษาฝึกสอน
๒. อาจารย์ที่เลี้ยงเต็มที่ และยอมรับในความสามารถของนักศึกษาฝึกสอน
๓. อาจารย์ที่เทศน์มีความรู้ ความสามารถในการนิเทศ และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำในโรงเรียน
๔. ทศนคติของอาจารย์ที่เลี้ยง และความอุดมสมบูรณ์ของนักเรียน
๕. กิจกรรมและความสัมพันธ์กับนักเรียนในชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกสอน
๖. การดำเนินงานของศูนย์กลางครู การบริการให้การศึกษาในขณะที่ทำการสอนของสถาบันฝึกสอน

Joe Clayton Hurd "Priorities For the Governance of Texas Student Teaching Program" Dissertation Abstracts. 39 : (September 1978) p. 1941 - A.